

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
PROSINEC 2013*** ROČNÍK XIV.*** ČÍSLO 12

Citát inspirující:

„Budoucnost literatury je v aforismech - ty nelze zfilmovat.“

Gabriel Laub

Josef Jindra: České vánoce?

Že prý zvony nad závějí,
betlém, zlatá prasátka?
Stromeček se zase strojí,
televizní pohádka?

Polévka je zase rybí,
kuba, kapr, vánočka?
Půlnoční jde do obliby
a nadílka nepočká?

Svátky plné návštěv, hostí!
Každý se na všechno vypytl!
Ne – my nejsme na hlouposti!
My létáme do Egypta!

Každoročně se v prosincové KOBŘE ohlížím za činností spolku v právě uplynulém roce. A na úvod této tradiční inventury musím napsat, že rok 2013 nebyl pro spolek dobrý. Kolem nás se slovo krize skloňuje ve všech pádech a bohužel to platí i pro LiS.

Dovolte, abych se zamyslel nad faktem, proč ke krizi došlo. Předně uvedu, že jsem nezávisle na naší situaci ve spolku, mluvil s Janou Jiráskovou, Mathejem Thomkou a Zorou Šimůnkovou. Všichni se shodují, že i jejich kluby prožívají určité špatné období. Mathej to shrnul tím, že se vlastně jedna generace autorů nastartovala, řada jejich členů si jede po svojí linii, což bylo smyslem činnosti klubu. Jana Jirásková přiznává, že než „mlátit prázdnou slámu“, tak se raději rozejít, protože se vůdčí osobnosti klubu vyčerpaly a je třeba, aby přišli mladí lidé, kteří dají klubové činnosti nové impulsy, event. založí nové kluby. Obdobně se na věc dívá Zora Šimůnková, která přiznává určité rozčarování, neboť činnost je na bedrech pár lidí, kteří stárnou, jsou unavení a chybí jim motivace, přičemž zanedbávají svoji vlastní tvorbu.

Kombinací všech výše popsanych jevů by se dala označit i naše krize. Ono se vlastně o krizi v pravém slova smyslu nejedná, neboť činnost spolku se v posledních letech omezovala a vlastně stála a padala, aniž bych chtěl přeceňovat svoji roli, neboť každý je nahraditelný, s tím co nachystal Franc. A přiznám se, že na jaře letošního roku jsem neměl už sílu ani motivaci spolek řídit. Chtěl jsem si dělat svoje projekty, protože ona „LiSácká voliéra“ už mi byla těsná. Mám spoustu dalších projektů, nevím, jak vy ostatní, ale třeba už nyní mám v diari na první tři měsíce příštího roku zaškrtnuto několik autorských čtení a dalších aktivit. Řadu z nich jsem třeba teď na konci roku musel z pracovních i osobních důvodů odřeknout, protože nemůžu stihnout všechno. A ruku na srdce, někteří LiSáci „nemají do čeho píchnout“. Samozřejmě je to jejich věc, ale potom mě už nenuťte organizovat těmto lidem činnost.

Spolek si už prožil svoji krizi koncem 90.let 20.století a vyšel z ní

především díky tomu, že v roce 2000 přišlo do spolku několik mladých lidí (Žantovský, Eberlová, Šťastná,...), kteří činnost spolku oživilí a já s nimi dostal i nový impuls k práci spolku. O něco podobného jsem se snažil a snažím i tentokrát, ale zatím marně. Navíc se obávám, že dnešní mladí lidé by nás asi nepochopili a raději by spolek rychle opustili.

Chápu, že všichni stárneme (i já stárnu), s věkem klesá i aktivita dříve pracovitějších členů, pochopitelně přicházejí i nemoci, které znemožňují některým se více angažovat. A zase by nám mohla pomoci nová krev, ale kde ji vzít?

Prostě po Francovi by měl přijít řečeno volební terminologií „nový leader“, ale ... kde ho vzít? Mohl by to být někdo ze starých členů spolku? Mohl, nakonec i Franc nějak začínal a vyrostl, ale ... pamatuji si, jak jsem před časem v jedné redakci slyšel slova, že odešel starý našťvaný šéfredaktor, protože nebylo po jeho, osazenstvo redakce dalo přednost někomu novému, protože byl lepší a redakci musí vést ten nejlepší nebo organizačně nejschopnější, protože časem se vše projeví. Ti schopnější, kteří jsou upozaděni, buď odejdou jinam a svoje schopnosti prodají jinde nebo prostě rezignují, stanou se pasivními a časem se vytratí. A jestli se ptáte, zda LiS má nové nadějně osobnosti, tak má. Jen nevím, jestli mám spíše napsat minulý čas „měl“, ale vzhledem k tomu, že nedostaly příležitost, tak světe DIV se, odešly jinam. Ono totiž stokrát nic, umožní i osla.

Takže, co dál? Svým druhým dopisem v březnu jsem chtěl dát příležitost spolku, aby si udělal jasno, a to bez mé přítomnosti. Aby dostali šanci další schopní organizátoři, aby ukázali, co v nich je, ale když jsem oznámil, že na schůzku nepřijdu, tak se nikdo nesešel (omlouvám se Jebavé a Žantovskému, kteří přišli).

Na druhou stranu si myslím, že jako jednotlivci jsme za ten rok udělali řadu věcí. Je to přesně, jak říkám ve svém oblíbeném příměru. „Hráli jsme na turnajích jako jednotlivci, dosahovali jsme zajímavých výsledků a úspěchů, ale jako spolek či družstvo jsme toho mnoho nedokázali.“

Uspořádali jsme tři schůzky, někteří se sešli na čtení pro organizaci

SONS, a to je vlastně všechno. Pokus o vydání almanachu ztroskotal, nekonal se po delší době ani jeden stmeláč. Činnost se vlastně omezila na mailovou korespondenci. Vyšlo 12 čísel KOBRY a 12 čísel ČAJe.

Toď vše. Hodně nebo málo? Některé kluby neudělají ani to, ale má nebo může nás to uspokojovat?

Jsem rád, že díky iniciativě Jany Benešové se uskutečnilo květnové setkání literárních klubů a spolků „Letem světem poezie“.

Definitivně odešla jedna členka (Hanka Runcíková v září), někteří už vlastně ani členy nejsou (např. Eberlová). O aktivity spolku ztrácí zájem i Jana Benešová. Proč asi?

Na druhou stranu, nebuďme k sobě zase tak přísní, řada klubů a spolků se na čas odmlčí a po nějakém oddychovém čase zase pokračuje. Takže, kdo ví, co nám přinese rok 2014?

Martin Žantovský mně jednou při cestě ze schůze spolku již před několika roky řekl něco v tom smyslu, že lidé nejsou takoví, jaké bych je chtěl já mít, ale jsou sví. A buď se smírím s tím, jací jsou, nebo prostě musím rezignovat, protože je nepředělám k obrazu svému.

Nechci nikoho předělávat, ale byl bych rád, kdyby mě přece jen někdo překvapil a stal se oním Godotem, na kterého se čeká ... jen aby to netrvalo moc dlouho ... Růženka spí ve věži a zdá se, že zatím tvrdě.

Václav

Děkuji všem, kteří v jakékoliv míře přispěli k šíření kultury i činnosti spolku. A zároveň Vás ujišťuji, že rád pomůžu všem, kteří přijdou s nějakým smysluplným návrhem na činnost spolku a pokusí se jej sami realizovat.

Přeji Vám všem krásné Vánoce a hodně zdraví, štěstí, úspěchů v osobním, profesním i literárním životě v novém roce 2014!

Váš Václav

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN ZA ROK 2013

Výzva k nominacím za rok 2013

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína bude 25. února příštího roku opět udělen **Jivínský Štefan** (za pozoruhodný kulturní počín roku a za dlouholetou kulturní činnost).

Nechceme, aby žádné z bohubilých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naši výzvy rozpomenou, co hezkého se během roku v kultuře na okrese Jičín událo, a přispějí k nominaci.

Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele.

Své návrhy můžete zasílat do konce roku na e-mailovou adresu jivinskystefan@seznam.cz nebo na adresu koordinátorky Štefanské komise Alžběty Militké, Městské kulturní středisko, F. F. Procházky 101, 509 01 Nová Paka, tel.: 493 721 928.

V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o kulturní počín v roce 2013 (I. kategorie) nebo o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti - II. kategorie).

Štefanská komise & Nadační fond Jičín - město pohádky
& Knihovna Václava Čtvrtka Jičín & Město Nová Paka
& Prochoroviny

Více zde: <http://jivinskystefan.webnode.cz/news/vyzva-k-nominacim-za-rok-20132/>

OCENĚNÍ ČLENŮ LiSu NA SOUTĚŽÍCH V ROCE 2013

1.cena

- Václav FRANC: Hlinecký hrneček, Hlinsko, za povídku „Dřív než usnu“

- Zlata ZÁKOUTSKÁ: Řehečská slepice 2013, za písňový text „Znáte vesničku u Jičína“ v 3. kategorii (písňový text)

- Josef JINDRA: Soutěž na www.moudrysenior.cz za báseň „Moje HAMÉ“

2.cena

– nikdo nezískal

3.cena

- Ilona PLUHAŘOVÁ: Řehečská slepice 2013, za báseň „Óda na moderní svět“ v 1. kategorii (poezie)

Čestné uznání a další ceny

- Bohumír PROCHÁZKA: Literární Vysočina 2013, v kategorii próza

- Václav FRANC: Mělnický Pegas 2013 za soubor básní „Mapa mého života“.

*) Jestli nějaký Váš úspěch v uvedeném výčtu chybí, přihlaste se na adresu redakce. Prosím autory, aby redakci oznamovali průběžně i svoje aktivity, aby náš přehled, nejen soutěžních výsledků, byl úplný.

VÍTE, ŽE ...

- Josef Jindra získal 1.cenu v soutěži internetových stránek „Moudrý senior“ (www.moudrysenior.cz) v soutěži věnované výrobkům HAME za báseň „Moje HAME“ (viz <http://www.moudrysenior.cz/tipy-a-navody/vysledky-souteze-hame>).
- Václav Franc vystoupil s autorským čtením v Domově seniorů v Nové Pace ve středu 6.listopadu 2013.
- V pátek 8.listopadu 2013 vyšel v Nových Novinách článek Václava France „Jičínští literáti na Slovensku“.
- V úterý 12.listopadu se v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně konal v rámci celostátní akce Den poezie literárně- hudební podvečer „Cestička k domovu“, na kterém vystoupilo sdružení autorů DIV (Eva Jebavá, Ilona Pluhařová, Dana Beranová a Václav Franc) společně se skupinou „Ze šuplíku“. O akci můžete najít podrobné informace na stránkách <http://www.denpoezie.cz/?p=2653> . O akci přinesl Jičínský deník informaci v pondělí 18.listopadu 2013 (článek Bohumíra Procházky „Den poezie: Cestička k domovu překvapivá. Skvělá.“ - viz http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/dny-poezie-cesticka-k-domovu-prekvapiva-skvela-20131117.html .
- Představení knihy „Země bledulek“ Ilony Pluhařové najdete ve Zdravotnických novinách z pondělí 18.listopadu 2013.
- Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně byla již osmý svazek edice Jičínsko, tentokrát se jedná o knihu Miroslava Bartoně „Jičínské zdravotnictví, lázně a sociální péče napříč staletími“. Křest se konal v knihovně ve středu 20.listopadu 2013.
- Schůzka LiSu se konala ve středu 27.listopadu 2013 v restauraci Lucie v Jičíně od 16 hodin.

Václav

ČAJ č. 87 – JITKA BŘEZKOVÁ a SILANS ŽILINA

Rok se s rokem sešel a já uzavírám další ročník našeho ČAJe. K malému bilancování jsem si jako hosta pozval Jitku Březkovou, básnířku a organizátorku literární soutěže Týnišťský literární Parnas. Představuje se nám nejen úvodní básní „Blues o poraněných hvězdách“, ale další vnímavou poezií.

Jak jsem psal, ze svých slovenských cest jsem načerpal mnoho materiálu, takže tentokrát jako vánoční bonus představuji i „Literární klub Silans“ ze Žiliny a jeho sborník „Láska v přílohe“.

Rozhovor ČAJi poskytla ředitelka jičínské knihovny Jana Benešová, která přiznala, že: „Z každé akce, která se líbí našim návštěvníkům, mám radost.“

A protože jsme ČAJ tak trochu i silvestrovský, tak Josef Jindra přibalil „Silvestrovskou poezii“.

Na závěr jsem přidal i moje malé zamyšlení nad letošním ročníkem ČAJe a zároveň výhled do příštího ročníku! Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ

ROBERTO BOLAÑO - 2666

Vydalo nakladatelství Argo v roce 2012

v překladu Anežky Charvátové

Knižní bible, jak jinak nazvat dílo Roberta Bolaño (1953 – 2003), které původně plánoval vydat v pěti svazcích, vyšlo po jeho smrti v jedné knize, ta má celkem téměř 850 stran, takže je třeba věnovat ji ne jeden dlouhý zimní večer, ale podle mého názoru je čtenář odměněn neopakovatelným zážitkem, krásně odvyprávěným příběhem a v mém případě i touhou najít čas a sednout a začít taky psát.

Roberto Bolaño se narodil v Chile, ale dobu pro své literární zrání prožil v Mexiku, jak se píše na záložce, dospělost pak v Katalánsku.

Jeho sága vychází z osoby německého spisovatele Benna von Archimboldiho, který se v literatuře proslavil v druhé polovině

dvacátého století. Každá část románu má své hlavní hrdiny, mohou to být třeba vědci, pátrající po životě slavného spisovatele, nakladatel síla Benna von Archimboldiho pan Bubis, ale třeba černošský novinář vyslaný do mexického města Santa Tereza, aby reportáž o boxerském utkání či život profesora filozofie na univerzitě v Santa Tereze, a asi už jen z několika málo indicií tušíte, že právě ono mexické městečko na severu státu Sonora je místem, kde se sbíhají nitky našeho příběhu, kde dochází k záhadným a nevysvětlitelným vraždám mladých dívek a žen, do kterých je zapleten jistý Klaus Haas. Ale jak je spojen s tajemným spisovatelem Archimboldim právě on? Nelze tady na pár řádcích popsat děj tak rozsáhlé knihy, ale v závěrečné části se začnou věci rozplétat, takže poznáváme jistého Hanse Reitera a jeho sestru Lotte a jejich peripetie za 2.světové války, kdy Reiter narukuje do německé armády, přežije řadu přesunů na různých místech bojů, aby se nakonec vrátil po válce domů a stal se spisovatelem ... ale to bych prozradil příliš.

Slíbil jsem si, že si po čase musím knihu ještě jednou přečíst, neboť právě při dalším čtení čtenář pochopí řadu dalších významů, spojitostí a záměrů autora, které se při první četbě mohou zdát jen jako únik od hlavní dějové osy.

Knihla získala v roce 2008 Cenu amerických kritiků jako „Román roku 2008“. Takže neváhejte a čtěte.

A jako vějičku předkládám pár citací z knihy, které mě zaujaly, např. str. 745-6: „Jedním slovem: nejlepší je zkušenost. Netvrdím, že se zkušenost nedá získat neustálým chozením do knihovny, ale zkušenost má nad knihovnou převahu. Zkušenost je matka moudrosti, říkává se. Když jsem byl ještě mladý a domníval jsem se, že udělám ve světě literatury kariéru, seznámil jsem se s jedním velkým spisovatelem. Ten velký spisovatel možná napsal jedno mistrovské dílo, takže podle mého názoru byla mistrovským dílem veškerá jeho tvorba.“

Str.760. „Sláva a literatura jsou nesmiřitelné nepřítelkyně.“

Přeji hezké počtení a velkou trpělivost s autorem, odměna se určitě dostaví.

Václav

Řehečská slepice 2014

Na počátku října vyhlásili pořadatelé ze Sdružení rodáků a přátel Řehče 13.ročník populární soutěže humoru Řehečská slepice. Mottem bude: Škola – základ Řehče! Takže i soutěžní příspěvky se budou týkat dětí a školy.

V 1. kategorii – poezie – na téma: Poezie pro děti. Rozsah práce – maximálně tři básně (do dvou stran A4 – psáno na stroji nebo PC). 2. kategorie – próza – na téma: Historiky ze školy.

Rozsah práce – maximálně tři strany formátu A4 (psáno na stroji nebo PC).

V 1. a 2. kategorii má vyhlášovatel na mysli především příspěvky humorné, ve kterých nebude chybět vtip, legrace, nadsázka, ironie, recese, prostě sranda.

3. kategorie – písňový text – na motiv lidové písně „Šel dráteník po ulici“ (minimálně 3 sloky). Tuto kategorii bude hodnotit Řehečské kvarteto, které si vyhrazuje na svých koncertech uvádět vítězné texty písně s uvedením jména autora a zdrojem vzniku,

čímž bude zaručena publicita autora i soutěže po celé ČR, popř. i v zahraničí.

Soutěž je anonymní a je určena neprofesionálním autorům České republiky, bez věkového omezení. Uzávěrka soutěže je v pátek 10. ledna 2014.

Soutěžící označí práce vlastním heslem, kategorií (do které práci přihlašuje) a přiloží zalepenou obálku označenou tímž heslem, v níž uvede jméno a příjmení, rok narození, povolání, kategorii, adresu s PSČ a svůj podpis, kterým se zavazuje, že souhlasí s podmínkami soutěže. Soutěžní práci přiloží ve čtyřech výtiscích.

Vyhlášení výsledků se uskuteční na jaře (pravděpodobně 12. dubna 2014) v Knihovně Václav Čtvrťka v Jičíně. Adresa na zaslání soutěžních prací: Dr. Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka (na obálku uveďte heslo Řehečská slepice 2014) nebo lze použít internetovou cestu: slepice@rehec.cz (anonymita soutěžícího je pro porotu zachována v plném rozsahu i při zaslání práce e-mailem).

Další informace o průběhu soutěže lze nalézt na www.rehec.cz.

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LiSU 27.LISTOPADU 2013

Schůzka se konala ve středu 27.listopadu 2013 v restauraci Lucie v Jičíně od 16 hodin. Přítomni: Žantovský, Zákoutská, Benešová, Jindra, Franc, Procházka, Pluhařová, Beranová a Jebavá.

Schůzku zahájil Franc, který řídil diskusi. Shrnul situaci ve spolku od poslední schůzky v únoru a žádal přítomné, aby se vyslovili ke třem základním bodům: 1) schůzky a činnost, častost setkávání, 2)kdo by se angažoval jako vedoucí spolku, 3) jak naložit s financemi spolku.

Zúčastnění reagovali i na názor Zlatníkové (omluvila ji Benešová), který tlumočila Benešová: tj. rozdělení spolku na básníky a prozaiky s tím, že by se obě skupiny občas setkaly. K tomu se všichni vyjádřili negativně, jednak dělení spolku by nebylo nejlepší řešení, navíc není lehké rozhodnout, kdo je pouze básník či prozaik, když většina členů píše obojí.

K předestřeným třem bodům se postupně všichni přítomní vyjádřili. Většina se shodla na názoru, že za 1) setkávání by bylo vhodné pořádat méně častěji (ideální šest týdnů až dva měsíce), za 2) do pozice vedoucího spolku po Francovi, který chce svoji činnost pro spolek omezit, se nikdo nepřihlásil a za 3) peníze zatím ponechat u pokladníka Jebavé a použít je na další činnost spolku.

Dalším bodem bylo řešení další činnosti: navrženo vydání almanachu, čtení pro nevidomé, pořádat programy pro diváky. Bod uzavřen bez konkrétního návrhu s tím, že bude následně projednáno na další chůzi, na kterou by si členové měli vše promyslet a navrhnout další možnou činnost a osobu, která se akce ujme.

Následovalo další volné jednání, seznamování s aktivitami jednotlivých členů atp. Benešová dává k dispozici na jednání a další akce prostory knihovny, ale je nutné uzavřít smlouvu s osobou, která bude zodpovídat (Procházka), aby nedošlo k poškození atp.

Čtení pro nevidomé se uskuteční ve středu 15.ledna 2014 (zajišťuje Procházka, zájemci jej event. kontaktujte).

Další schůzka se uskuteční ve středu 26.února 2014 v 16 hodin v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně. Přineste si s sebou vlastní tvorbu ke čtení a náměty na další činnost. Zapsal Václav

Josef Jindra přebírá cenu za úspěšnou báseň v soutěži internetových stránek „Moudrý senior“ (www.moudrysenior.cz) v soutěži věnované výrobkům HAMÉ za báseň „Moje HAMÉ“ (viz <http://www.moudrysenior.cz/tipy-a-navody/vysledky-souteze-hame>).

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz

Ročník 14. Číslo 12. Prosinec 2013.
(5.prosince 2013)
www.ikobra.cz